

tépelt szájakban sínek, vázak, amelyek normális relációkban tartják a különben esont hiányában fesszesugorodó állakat, arcokat; különös szerkezetű gummi kötélékek kapcsolják össze a műfogsorokat, hogy amíg az izmok kellőleg meg nem erősödnek, fenn tárták a másként leeső állat. Utóbb, — mint néhány régebben kezelnél láthattuk, — már nincs szükség gummitartókra; a műállak, műfogsorokkal kipótolt, összeillesztett állkapcsok könnyen mozgathatók és természetes formát nyernek.

Ugyanitt láttuk egy csodálatos, az egész monarchiában egyedülálló vivmányát az emberszereteten alapuló orvosi és kémiai tudásnak.

Hosszu sorban várakozó katonák állanak.

Dr. Salamon Henrik tanár reájok mutat és kérdezi, mit látok rajtok.

Csupa hibátlan, természetes arc. Itt-ott seborrodás, de ennyi az egész.

Erre közelebb inti egyiket és mondja:

— Vedd le az orrodát!

A katona, — nagy meglepetésemre, orrához nyúl eskezd, lefejteti. Valami ragadós, rugalmas massa marad kezében, arcán pedig feltűnik a hiányzó orr helyén a szörnyű, idegeket támadó látvány. Nagy, mély lyukak, gödrök, összefoltozott arcrészek.

— Ez az — mondja Salamon tanár, — amit csak mi tudunk egyedül a monarchiában. — Így, ilyen borzalmas arccal nem járhatnak nyugodtan embertársaik között, egész életük keserűség, szenvedés lenne, míg így semmiben se különböznek más, szerencsésebbtől. Zselatinból készítjük, ime — mutat a hosszú asztalnál ezerféle lombik, tégely között dolgozó urakra, — a kemikusaink. Különböző szerek hozzáadásával itt készítjük a műorrodát, műfülekét, mindig az illető egyénnek megfelelő, itt csináljuk a gipszöntvényeket, amelyeknek segítségével maga a sérült katona állíthatja elő bármikor a szükséges műorrot. Leveleket is mutathatók, amelyekben falujukba hazatért katonáink örömmel írják, hogy senkise vette észre rajtok a hiányukat pótló műrészeket...

Igaz lelkesedéssel és elragadtatással mondtam köszönetet dr. Borszék Károly egyetemi rk. tanár, kórházparancsnoknak, hogy fogalmat szerezhettem arról a nagyarányú, csodálatos tevékenységről, amely a rendkívül magas fokra jutott orvostudomány minden kincsét, gazdagságát készsége állítja szolgálatába szegény, mindnyájunkért szenvedett hős katonáink testi és szellemi megmentésének. Ennek a hálanak és köszönetnek az egész társadalom szívéből egyförműen kell feléjük szállani, akik harcolnak itthon tudásuk hatalmas fegyverzetével, ambíciójuk minden lángjával és emberszeretetük szent, forró erejével.

A lépcsőházban hatalmas karácsonyfa.

— Honnan veszik a hozzávaló ajándékokat — kérdeztem Borszék tanárt.

Elmosolyodik, az ő mindig szerény, mindig nyugodt mosolygásával.

— Majd csak lesz — feleli. — Nem engedhetjük, hogy örömtelenül éljék karácsony estjét...

Amíg ilyen emberek állanak felelősségteljes, nagy pozíciók élén, nem kell féltünk rokkantjaink fontos ügyét...

Törökné Kovács Hermin.

Budapest, december 23.

A horvát szabor mai esti ülésén — mint Zágrából jelentik — Lovrekovics (parasztpárt) a közjogi ellenzék álláspontjából beszél az indemnitás ellen. Ezután dr. Kriskovic előadó mondta el záróbeszédét. Az előadó azt mondja, hogy a koronázásról szóló leirat teljesen megfelel a törvénynek. Emelt fővel jelenti ki, hogy Horvátország közjogi egyenlősége a jelenlegi hitlevélben teljes mértékben a törvényeknek megfelelően jut kifejezésre.

Az előadó végül a javaslatot elfogadásra ajánlja. A többség ezután elfogadja a javaslatot, majd áttértek a részletes tárgyalásra és a javaslat második olvasásában is változatlanul fogadták el.

Telefonszámaink.

Szerkesztőség telefonszáma:
 Helyi és vidéki): ————— József: 60
 Továbbá:
 Hely., csak este 7 óra után): ————— József: 65
 Helyi, csak éjjel. Nyomda): József: 41—33
 Kladóhivatali telefonszáma: ————— József: 63.

Küzdelem az árdrágítók ellen.

Kaveggia Béla rendőrkapitány nyilatkozata. — A rendőrség intézkedései az árdrágítás megakadályozására a koronázás alkalmából. — „Fekete listára” kerülnek az árdrágítók.

— Az „Alkotmány” tudósítójától. —

Budapest, dec. 23.

A harmadik háborus karácsony ünnepét üljük s a mérhetlen gyászt, szenvedést és megpróbáltatást a jövőbe vetett keresztényi hittel és türelemmel viseli az ország népe. De azokat a szenvedéseket, amelyek elháríthatók, amelyekből a hatósági gondoskodás, erélyes kormányintézkedés, vagy éber hivatali lelkiismeret megszabadíthatná az ország népességét, nem viseljük szívesen. Ezek közé tartozik a háborus uzsora ezer fajtája. Lefejthetetlen piócáként tapadnak testünkhöz, létünkhöz az árdrágítók, akik küzdelmes mindennapi életünket nehezítik meg, akik lehetetlenné teszik a polgárember számára a sovány keresetéből való megélhetését, akik megmetyélezik az üzleti életet, gondolkodást az egész országban s akik élelmességüket visszatartó módon használják ki tisztességtelen vagyron szerzésére, kispolgári egzisztenciák tönkretételére, megnyomorítására. A pénzszerzés láza, az aranyéhség kielégíthetetlen, undort keltő mohósága annyira elvakultta, a becsület fogalmával szemben annyira érzéketlené tette már a háborus árdrágítók, hogy üzelmeket minden fékező és tiltó rendszabály ellenére szemérmetlenül, a nyilvánosság szemelátára üzik s megfélemlítésükre sem törvénynek, sem rendeletnek, sem ezek energikus végrehajtásának nincs visszatartó hatalma. Az ellenük folytatott küzdelem tehát emberfeletti. A mesebeli százfejű sárkányra emlékeztetnek, amelynek minden levágott fejébe új fej nőtt s még nem jött el az a mesebeli óriás, amely a háborus drágaság százfejű hidrátját ki tudta volna végezni.

A budapesti rendőrség különösen az utóbbi időben dicséretes eréllyel és szigorúsággal üldözi az eiszaporodott árdrágítók. Gyors és kíméletlen eljárással sujt azokra, akiket az ocsmány bűnön rajtakap s ennek a buzgóságnak köszönhető, hogy — bár csak a háboru harmadik esztendejében — valamennyire féket kapott a fővárosban garázdálkodó uzsorás banda. Alább közöljük dr. Kaveggia Béla rendőrkapitány érdekes nyilatkozatát, aki élesen világított rá arra a működésre s azokra az eredményekre, amelyeket a kíméletlen szigor alkalmazásával eddig sikerült elérni. A jövőre még szigorubb bánásmódot helyez kilátásba az árdrágítók szemben s különös örömeinkre szolgál annak a készsége kijelentése, amellyel az Alkotmány hasábjain már több ízben felvetett gondolatot: az árdrágítók kipellengérezésének eszméjét fogadta. A „fekete lista” ha majd elkészül, hasznos utmutatója lesz az uzsorások ellen védekezni akaró közönségünknek, de egyuttal elrettentő példa azok számára, akik a fogyasztóban csak a kifosztásra alkalmas védtelen prédát látják, akik százezreket harácsolnak össze a polgár összekuporgatott filléreiből. S a fekete lista jó lesz majd arra is, hogy ellenőrizhessük a „közgazdasági érdemekért” szerzett kitüntetések is.

Kaveggia Béla rendőrkapitány az alábbiakat mondotta el munkatársunknak az árdrágítók ellen folytatott küzdelemről:

A rendőrség a legnagyobb erőfeszítéssel küzd az árdrágítók bandája ellen. Sajnos, teljes sikert és eredményt minden szigorúsága és állandó igyekezete dacára sem képes elérni. Az árdrágítók kijátszanak minden törvényt, minden rendeletet és minden hatósági intézkedést. A legujabban adta ki a főkapitány azt a rendeleti utasítást a kerületi kapitányságokhoz, hogy az árdrágítók kihágási ügyeiben csak a legrikkább esetben alkalmazdák az enyhítő szakaszt. Enyhítő körülmények ugy-

szólván csak az esetek egy-két százalékánál vannak, azonban az esetek kilencvennyolc százalékában sehol sem találunk olyan motívumokat, amelyek az enyhítő szakasz alkalmazását indokoltá tennék. A kerületi kapitányságok ennek dacára igen sok esetben azt a téves gyakorlatot folytatták, hogy nem alkalmazták a törvény teljes szigorát ezekkel az emberekkel szemben és ennél fogva többnyire csak pénzbüntetéseket szabtak ki rájuk. A főkapitány tehát körrendeletben hívta fel a kerületi kapitányságok figyelmét arra, hogy az elzárást és az egyéb mellékbüntetéseket is sürűbben alkalmazdák, így például az ítéletek hírlapi közzétételét, az elkobzást, az iparjog elvonását stb., természetesen főleg olyan esetekben, ahol a gonosz szándék nyilvánvaló, vagy ahol visszaesésről van szó. A kis emberek ügyeit kellő méltányossággal és humanitással intézzük el ezentul is.

Ennek a rendeletnek máris tapasztaljuk üdvös hatását. A kerületi kapitányságok most már súlyos elzárással büntetik ezeket az embereket. Természetes, hogy ennek dacára is fel fogja útni fejét az áruzsora és nem leszünk képesek azt megakadályozni semmiféle módon és semmiféle eszközzel, mert hiszen ezeknek az embereknek a természetében van már a gonosz indulat és kapzsiság, amit nem lehet semmiféle eszközzel kirtani. De azért sok eredményt remélünk az újabb szigorubb elbánástól.

Ugyancsak megtette a rendőrség a koronázási ünnepek alkalmából előreláthatólag bekövetkező idegenforgalomra való tekintettel a megfelelő intézkedéseket, hogy az árdrágításoknak elejét vegye. A főkapitány rendeletet bocsátott ki a kerületi kapitányságokhoz, amelyben meghagyja, hogy az összes kávésoktól, vendéglősöktől és szállodásoktól követeljék be az étlapokat és árjegyzékeket, amelyeket szakértő által vizsgáltsanak felül és amennyiben árdrágítást vagy visszaélést tapasztalnak, kíméletlen és könyörtelen szigorral járjanak el. A főkapitányságnak ez az intézkedése összhangban van a székesfőváros tanácsának pár nappal ezelőtt kibocsátott, ismert határozatával, amelyek a kávésokra, vendéglősökre, szállókra vonatkoznak. Különösen nagy súlyt helyez a rendőrség a szállodák ellenőrzésére a koronázási ünnepek alkalmából s teljes éberséggel és szigorral vigyáz majd azon, hogy a szobaárak megállapításánál, illetve beszédésénél ne történhessenek garázda visszaélések. Nemcsak azt ellenőrzi a rendőrség, hogy a szobaárjegyzék láttamozva van-e az iparhatóságok által, hanem kiküldött detektívek által azt is, hogy az iparhatóságilag láttamozott árjegyzékeken felül nem követnek-e el árdrágítást?

Nagyon megnehezíti a rendőrség küzdelmét az árdrágítók ellen a mostani csekély létszám. Majdnem lehetetlen elvégezni minden e téren mutatkozó feladatot, mert sok állás most nincs betöltve, sokan kint vannak a harcotéren, úgy hogy a munkát csak erősen megfogyatkozott létszámmal folytathatjuk, amelynek a hivatalos időn felüli idejét, fizikumát teljesen igénybe veszik ezek a feladatok. De elvégezzük, mert muszáj a türehtelen állapotokon változtatni, állandóan tartunk élelmzési razziaikat, állandóan figyel arra a rendőrség, hogy árufelhalmozás, áruzsora ne történhessék. Folyton résen kell lennünk, mert az árdrágítók raffináltsága, amellyel a hatóság rendelkezéseit kijátsszák, határt nem ismer. Hogy csak egy példát említek, a szilvalekvárt árát 2.80-ban maximálták, a gyümölcsiz ára ellenben nincs maximálva. Az uzsorások tehát (mint azt az Alkotmány megírta) a szilvaizbe 8—10 százalék gyümölcsizt kevernek s ennek kilóját gyümölcsiz néven 8—10—12 koronáért hozzák forgalomba. De még ezt a

gyümölcsöt is hamisítják. *Baracklevárt* árulnak például méregdrágán, amelyet *sült tökből*, cukorból s valami kevés barackizból panacsnak össze. Ezeket a visszaéléseket detektívjeink állandóan figyelemmel kísérik s már sok esetben megtoroltuk az üzérkedésnek ezt a lelketlen fajtáját. Hogy mit végez e téren a rendőrség, eléggé illusztrálja az, hogy ma például, tehát *egyetlen napon hétszáz olyan másodjoku ítélet ment ki innen*, amely a kerületi kapitányságoknak csupán kétheti tárgyalási határidővel szembe fordított ügyekben.

Valószínű is, hogy az árdragítók ellen a rendőrbírószágon folyamatban lévő ügyekben már a legközelebbi időben a gyorsított büntető eljárás rendelkezéseit fogják alkalmazni. Vétségekre vonatkozólag már eddig is a gyorsított eljárás van érvényben, azonban valószínű, hogy a kormány a *kihágási ügyekben* is gyorsított eljárást fog elrendelni.

A «fekete lista».

Szöbahoztuk a beszélgetés során azt az eszmét, hogy az árdragítás miatt jogerősen elítéltek névsorát alkalmas módon nyilvánosságra lehetne hozni, hogy ez a kipellengézés megfélemlítő hatással legyen további üzelmekre s a közönség tudná, kiket sújtson üzleti bojkottal és kik azok a tisztességesek, akiknél szükségleteit a kiraboltság veszedelme nélkül beszerezheti.

— Ez a gondolat igen üdvös és csakugyan nagyon hatásos módja volna az árdragítók ellen való védekezésnek. A rendőrségnek különben is az az álláspontja, hogy szigorából semmi körülmények között nem fog engedni és tapasztalva azt, hogy az árdragítók ugyszólván csak a legszigorubb és legbrutálisabb eszközökkel rettenthetők el üzelmektől, új módokon gondolkodik, hogy a legsúlyosabb eszközökkel lépjen fel az árdragítókkal szemben. Amikor csak lehet, alkalmazni fogjuk az illetőségre, helyre való eltoloncolást, a kiutasítást, a főváros vagy ország területéről való kitiltást és mindenestre *módot találunk majd arra, hogy az árdragítók «fekete listáját» valamilyen formában összeállítsuk.* Ez természetesen, több ezer esetről lévén szó, hosszabb időt fog igénybe venni, de az újév első heteiben talán keresztülölhető lesz.

cs. z.

Megbüntetett árdragítók.

A VIII. kerületi kapitányságon a következő árdragítókat ítéltek el: *Z á b o v s z k y H e r m a n n* Baross-utca 59. szám alatti kávémérőt, mert reggeli 3 és 5 óra között teát rummal szolgált ki, *harminc napi elzárásra és 300 korona pénzbírságra*; *B o z s i t s J á n o s* Práter-utca 4. szám alatti fa- és szénkereskedőt szénkiszolgálás megtagadásáért és szénnek maximális áron felül való eladásáért *3 napi elzárásra és kilencven korona pénzbírságra*; *C s ö n y e J ó z s e f* Tavaszmező-utca 2. szám alatti fa- és szénkereskedőt, a szénnek kisebb sulyban való kiszolgálásáért *három napi elzárásra és száz korona pénzbírságra*; *K i s s I z i d o r* Népszínház-utca 22. szám alatti fűszerest, mert a sertéstüppörtyüt tizenégy fillérjével dekánként adta el, *négyszáz korona pénzbírságra*; *S z i l i J á n o s n é* élelmiszerkereskedőt Óriás utca 33. szám, mert a lenesét három korona husz fillérért adta különként, *egynapi elzárásra és husz korona pénzbírságra*; *S t e i n e r M ó r n é* Rákóczi-téri csarnoki halkereskedőt a halnak összevásárlása miatt *200 korona pénzbírságra*; *R a u c h b e r g e r D á v i d n é* Rákóczi-téri csarnoki libakereskedőt liba összevásárlása miatt *100 korona pénzbírságra*.

A vidék és a drágaság.

Levél a vidékről.

Merőce, dec. 23.

A sok hatósági intézkedésnek és a sajtó különös figyelmének dacára a különféle közszükségleti cikkeknek az ára, amint a konjunkturák csak valamelyes ürügyet szolgáltatnak hozzá

a telhetetlen kapzsiságnak, folyton emelkedik, néha valósággal fölszökik. Így történt pl. a lugkónél, amelynek kilója októberben 140—160 fillérbe került, most pedig alig kapható 6 koronáért. Talán drágább lett az előállítás? Nem, csak azért, mert az élelmes kufárok tudják, hogy most minden paraszt és bére családban disznót ölnek és minden asszony szappant akár főzni az egyébként moslékba kerülő, zsiros hurka, szalonna stb. kifőzetekből; nagyobb a kereslet, ergo jön az áremelés, amely nem csánál magának lelkiismeretbeli kérdést abból, hogy az eddigi 20 fillér haszon helyett egy kiló lugkónél 400—480 fillért, az előbbi haszonnak huszszorosát zsarolja ki, amely semmi arányban sincs rezsije emelkedésével.

A közönség pedig bizonyos fásultsággal és letargiával nézi a határtalan kapzsiságnak majdnem minden nap valamely áremelésben megnyilvánuló élelmosságát. Csak ezzel a lelki hangulattal magyarázható, hogy a sok ezer tisztviselő között, akiket legjobban érintenek a folytonos áremelések, most akadt az első a nagytapolcsányi postafőnök. *Kilián* Károly személyében, aki az általános drágasággal szemben olyan alapos akcióra határozta el magát, amelynek eredményei már eddig is nagyszerűek és ha a közigazgatás — amint feltesszük — az eddig semmibe sem vett hatósági rendelkezések érvényt szerez és akcióját kötelelességszerűleg támogatja, rövid idő alatt példás és törvényes árakat teremthet Nagytapolcsányban.

A postafőnök eljárását, amely teljesen praktikusnak bizonyult, követendő példa gyanánt részletesen ismertetjük a következőkben:

Először is fölszólította a községi előjáróságot, hogy legalább a fontosabb élelmickek maximális árait — amint el is van rendelve — doboltassa ki és a városháza folyosóján függeszttesse ki, mert ez is elő van írva. Azután szétosztotta a következő, egy nyolcadivra sokszorosított nyilatkozatot:

Nyilatkozat.

Feljelentés céljából kijelentem, hogy.....
..... nál
áruért kor. fill.-t kellett fizetnem.
Kelt:

.....
..... eljárás, név és lakhely:

Két nap alatt 45 ilyen kitöltött nyilatkozatot gyűjtött össze, azokat a helybeli fűszolgabíró hivatalnak beküldötte azzal, hogy «van szerencséje 45 darab nyilatkozatot betérjeszeni azon kérelemmel, hogy az azokban foglalt árdragításokat vizsgálat tárgyává tenné és az árdragítók ellen példásan eljárni sziveskedjék».

Az eljárás, amely iránt érthető nagy érdeklődés nyilvánul az egész vidéken, folyó hó 19-én indult meg *Turchányi* György tb. fűszolgabíró előtt. A közvádat dr. *Hulényi* János ügyészi megbízott hivatalból látja el. A vádlottak általában tagadják a terhükre rótt eseteket, sőt többen azt is kijelentették, hogy «egész határozottan állíthatják, hogy soha senkinek semmit se adtak el maximális áron felül» (ugy éljenek!). Így tehát a bíróság kénytelen lesz beidézni a 45 árdragító eset tanuit, a feljelentő pedig az újabb, önként jelentkező tanuk egész seregével fog megjelenni a következő tárgyaláson, akik a nép lelketlen nyuzását még egy csomó újabb esettel fogják bizonyítani.

Ítélet tehát nem lesz egyhamar, de a postafőnök fellépésének máris megvan az az üdvös eredménye, hogy Nagytapolcsányban két hét óta mindenki: hatóságok, kereskedők, közönség az eddig semmibe vett hatósági árszabásokat tanulmányozza, hogy két hét óta Nagytapolcsányban só, petroleum, cukor, kávé, zsir stb. vagy van maximális áron, vagy nincs semmi áron, de az uzoráskodásnak és az uzorásoknak befellegzett.

Ez súlyos ezreket jelent naponként a közönség javára. Ez a sok ezer, amiből az árdragítók milliói kerültek ki volna, most a közönség zsebében marad. A postafőnöknek köszönheti. Nyilvános elismerés illeti bátor fellépéséért.

Egy-egy *Kilián* kellene minden járásba és a drágaság csakhamar tűrhető volna az országban.

Gramantik Ágoston.

A koronázás előkészületei.

Koronázási körlevelek.

A székesi püspök körlevele. Dr. *Párvy* Sándor székesi püspök külön körlevelet adott ki a koronázás alkalmával. Meleg szavakkal emlékszik meg a magyar nemzet gyászáról, majd fenkölt szavakkal írta a vigasztalódás örömről: a király koronázásáról, melyet lendületes erővel méltat. «S bevonul a felséges királyi pár — írja a főpásztor — a mindkét részről biztatóan előkészített uton a nemzet felátult, váró szívébe: a király, hogy legyen szerető atya nemzetének, igazságban s bölcsességben vezérlője alattvalóinak, szigorú megtorlója a bűnnek, pártfogója az ártatlanságnak és erénynek, istápolója a nemzetet fenntartó tiszta erkölcsnek, védője az állami rendnek s alkotmányosságának, áldást hozó boldogítója népeinek; a királyné, hogy benne a király gondokban osztozó, örömben egyaránt résztvevő gyengéd társat nyerjen, igazi királynéját a védőangyalát nyerje a nemzet, élő példaképet a nagyok, támaszt a gyöngék, védelmezőt s vigasztalót a szerencsétlenek, ott lévén mindenütt, ahol baj van, szomorúság és könny szivárog a szemből.» Ezután intézkedik az egyházmegyének a hazafias és nemzeti örömben való részvételéről.

A csanádi püspök körlevele. Dr. *Glattfelder* Gyula a koronázás alkalmából kiadott XIX. számú körlevelében teljes egészében közli az új király első szózatát népeikhez. A királyhoz intézett szózatban többek között ezeket írja a püspök: «A dicsőséges Habsburg-házat Szent-István trónjára emelő nemzetnek 400 éves fohászzkodása, a Mária Terézia birodalmáért a Moriamur hangjai mellett harcba szálló magyarságnak áldozatkészsége, a Ferenc József hívő szavára egy világgal szembeálló Magyarország hűsége és vitézsége a legdrágább kincs, melyet uralkodó örökölhét. Ezt őrizni és gyarapítani volt őseink szent feladata és vele úgy új dicsőséget aratni, IV. Károly királyunk és felséges hitvese trónját páratlan dicsbe öltöztetni: ez szüntelen iparkodásunk és imádságunk.»

A munkácsi gör. kath. püspök körlevele. Dr. *Papp* Antal munkácsi gör. kath. megyéspüspök ugyancsak az új király első kiáltványával kezdi koronázási körlevelét, melyben többek között ezeket írja: «Mi nemcsak őseinktől öröklött törhetetlen hűséggel, de szeretettel is ragaszkodunk alkotmányos fejedelmünkhöz és boldogok vagyunk, míg ezt tesszük, mert ezer év tapasztalatai megtanítottak minket arra, hogy amiként mindenkor ez a lelkes ragaszkodás és hűség fonta nemzetünk homlokára a dicsőség babérait, ez a lelkesedés vívta ki a magyarnak fényes diadalait és e tette elviselhetővé egy évezred viszontagságainak fájdalmait, akként ma is, amidőn a háború öldöklései és borzalmai pusztító lángtengerének közepén állunk, fenmaradásunk és ádáz ellenségeink fölötti dicső győzelmi csak akkor lehet biztosítva, ha a törvényes hatalmat elismerjük és tiszteljük. Végül intézkedik a koronázásnak az egyházmegyében való megünnepléséről.

A székesfehérvári püspök körlevele. Dr. *Prohászka* Ottokár székesfehérvári megyéspüspök XIII. sz. körlevelében foglalkozik a koronázással. A bevezető sorokat néhai királyunk emlékének szenteli, kinek örökébe lép a megkoronázandó király. «A nagy halott mellől — írja a püspök — sok reménnyel és várakozással az élöre tekintünk, aki elődjének sellemében egyházunk főpátronusa, alkotmányunknak védője s a megdicsőült király művének folytatója s befejezője akar lenni.» Majd nagy melegséggel emlékszik meg az új királynőről és intézkedik a koronázás megünnepléséről az egyházmegye területén.

A korona kísérete.

Az országgyűlés tudvalevőleg a korona kíséretére országos küldöttséget választott. Ennek tagjai ma délelőtt 11 órakor az országház delegációs termében megbeszélést tartottak és ez alkalommal teendőiket, amelyek az

Palace szálloda
BUDAPEST, Rákóczi-ut 43. szám.

150 fényesen berendezett szobával, külön lakosztályokkal, a legmagasabb igényeknek megfelelően felszerelve.
A szálloda éttermeiben JÓNÁS GYULA eszenkusi hangverseny. — Pilseni sör. — Elsőrendű borek.
Sürgőztesim: PALACEHOTEL, BUDAPEST